

- Hvala.
- Zdaj ste spet sami?
- Da, popolnoma sam.
- In ona je odšla?
- Odšla!
- In se ne vrne?
- Ne vrne se!
- Tako je prav.

Gresta v sobo, kjer poje klavir. Pravnika je bled in sede v naslonjač, ki stoji čisto v ozadju tik stene. Boli ga srce, srce.

ALOJZ GRADNIK:

O ZLATA ZEMLJA . . .

O zlata zemlja, ki si me rodila,
o zlati kamni hišice, kjer streha
pokrivala mi je mladost brez greha,
ki se je kakor pena izgubila!

O mati, ki si v srcu me nosila
in ki mi boš edina še uteha
v življenju težkem tem, dokler ne neha
mi biti srca zadnja, trudna žila!

Vse, kar življenje daje, vse je prazno
in vse sovražno je, kot ost je trna,
in vere ni nobene še med brati.

V naročje svoje sprejme nas prijazno
in večnoverna je le zemlja črna
in nam je kakor hišica in mati.

*Nemški avtorat pesem brez -
Nov. 14/89*